

Halløj derhjemme!

Én af de store projekter inden Atlanterhavskrydset var, at finde ud af, hvor vores vandindtrænging kom fra. Tovholderen, og jeg selv, har flere gange søgt under batterierne, under sengen og ledt med lys efter noget reflekterende vand, men vi har aldrig fundet sporet af den mindste utæthed. Vi tog derfor de tunge skyts i brug og gik på jagt med vores inspektionskamera! Det er så lille, at den kan nørkles ind alle de steder, hvor vi ikke selv kan se. Man må sige, at vi fandt en masse! Desværre ingen tegn på vandindtrængning eller vandspor... men derimod tabte møtrikker, skiver m.m.. Ikke just opløftende, men det er der heldigvis så meget andet, der er:

En dansk båd med lokalkendskab havde nemlig fortalt os om en dansk restaurant, der hedder Bambus-Bar. Her bliver der holdt dansk sildebord-og-snapsesøndag. AD LIBITUM! Vi tog derfor vores danske nabobåd under armen, og tog på Bambus-Bar! Det var helt skørt, at vi befandt os i Spanien, var omgivet af lutter danskere og hørte Kim Larsen og John Mogensen over højttalerne! Af alle de glade spisende gæster, må vi have været de allergladeste, for udover, at sild og snaps er mangelvarer på havet, så er rigtig dansk rugbrød det i hvert fald også! Så, vi tog for os, så længe fadene blev fyldt op. Vi skulle nemlig gerne kunne huske smagen af sild lige indtil, at vi engang kommer hjem igen! Dagen efter blev der serveret stegt flæsk med persillesovs, hvilket ingen af os ombord på Artemis faktisk havde smagt før. Vi så os derfor (glædeligt) nødsagede til, at tage ind til Bambus-Bar igen. Det var godkendt!

Det helt morsomme ved restauranten er, at de 2 spaniere, som ejer den, tager til Danmark hver sommer og er sæsonarbejdere ved Mommark Strand på Als. De havde både boet i Mjels og Sønderborg og var næsten mere lokalkendte, end vi selv er. Tænk sig, så sidder vi en flok danskere på Gran Canaria, hvor vi smager den danske nationalret for første gang, og så endda på en restaurant ejet af et par, som besøger "vores" ø hvert år. Det må man da kalde et pudsigt sammentræf!

Da vi sagde farvel til Gran Canaria og satte kursen mod Tenerife, var vi dog ved at være færdige med at feste. Nu skulle der til at ske noget! Men, man kan ikke befinde sig på Tenerife, uden at se vulkanen Teide! Teide var, som altid, et fantastisk og anderledes syn. Vi må indrømme, at vi synes de Kanariske øer er ret kedelige og triste at kigge på sammenlignet med madeira, fordi alt bare består af sand og sten. Teides landskab fortæller dog en historie med sine mange forskellige lavastrukturer, stenformationer og -typer. Vi løb rundt i sandet, løftede på an masse sten for at finde den type, som vejede mest, vi fandt månelandskaber med blågrønne sten og også Mars-lignende sletter med rødt grus så langt øjet rakte.

Det er meget specielt at befinde sig et sted, hvor man tydeligt kan se naturens kræfter og ikke mindst se flere tusinder af år tilbage i tiden, til dengang vulkanerne dannede Tenerife.

Da vi alligevel var på køretur, tog vi et smut indenom Hiper-Dino og fyldte 3 indkøbsvogne med lidt af hvert. Folk kiggede lidt mærkeligt på os og mængden af maden i vognen, men kassedamen fortrak ikke en mine, som om det var hverdagskost at scanne så mange varer igennem. De må da også være vant til, at der kommer en masse sejlere til byen i november måned, der handler ind i så store mængder, at man skulle tro, at Jorden gik under!

Vi har dog lært, at det er nemmere at handle ind over flere omgange! Én indkøbsvogn den ene dag, to en anden dag, én en tredje dag osv. Så har vi nemlig meget større overskud til at stuve alle madvarerne væk, når der kun skal lægges en lille del af det på plads af gangen. Vi har nemlig ikke kun provianteret til de 30 dage over Atlanten, men også til langt ind i fremtiden, da ALT er billigere på Kanarieøerne end i Caribien. Altså, alt undtagen lige sukker, rom og kokosnødder!

Oprindeligt havde vi planlagt at sejle til Caribien i starten af december, så vi ville være sikre på at kunne fejre jul i badebaus og med en drink i hånden. Da vi så fandt ud af, at vi ikke kunne blive vaccineret før afrejse, måtte vi rykke afsejlingsdatoen. Nærmere bestemt rykke den 14 dage frem, så hvis vi i værste tilfælde skulle i karantæne derovre (trods 3 ugers "karantæne" på Atlanten), stadig ville være fri til juleaften. Altså, skulle vi af sted før d. 20. november!

Men men men, er det ikke altid sådan, at når sejlere lægger planer, så ændrer vejret sig?

Det sædvanlige højtryk over Azoerne var blevet afløst af et lavtryk, hvilket er højst unormalt. Så, vinden var på ingen måder ideel til at sejle over Atlanten. Vi havde derfor ikke specielt travlt, da vi alligevel bare skulle vente på, at vinden ville arte sig...

Hver dag tjekkede vi vejrudsigten, for hvis der nu kom en ændring, så skulle vi være klar! I mellemtiden fik vi sat 2 genoaer på rulleforstaget, rorlejet blev limet godt fast, nye batterier blev monteret og det samme gjorde en ny kompressor til køleskabet. Al maden blev også handlet ind, i alt 5 indkøbsvogne med en dertilhørende 3 meter lang kvittering. I flere dage var både cockpit og salonen så fyldt med foldekasser, at vi endte med at indtage vores måltider på fordækket!

At stuve så mange ting væk, og samtidig have styr på, hvor alting befinder sig, er en kæmpe opgave, som kræver koncentration. Jeg sendte derfor Tovholderen på bar for at se Formel 1, da han alligevel bare var

utålmodig og ikke forstod mit brillante foldekassessystem! Nok tog det lang tid at få på plads, men til gengæld kan jeg også finde ALT, hvilket er imponerende, da vi har 14 foldekasser + det løse.

Under et morgenmøde med en anden sejler, tjekkede vi atter vejret, hvor der pludselig havde sneget sig en lille åbning ind! Hvis vi tog af sted med det samme, kunne vi få et par dages svag vind sydpå, hvorfra vi forhåbentlig ville ramme passatvinden og "flyve" hele vejen over til Caribien! Artemis lignede dog stadig en rodebunke, og der var så meget der endnu skulle nås. Fra at vi i hvert fald havde endnu en lille uge, til pludselig at skulle af sted så hurtigt som muligt, pyha! Vi skyndte os at få taget en PCR-test, at få vasket alt vores tøj, at rydde op og ikke mindst at færdigmontere køleskabskompressoren, så grøntsagerne kunne komme på køl! Udover alt det praktiske, så var der også lige det sociale aspekt, nemlig at sige mojn og på gensyn til alle derhjemme, men bestemt også til alle vores nye sejlervenner! Vi fik derfor både spist en "afgangsburger" og drukket et par "god-tur-øl", og så var vi ellers bare klar til at tage af sted!

Den sidste uge var løbet af sted, og vi havde haft så mange ting i hovedet, at det egentlig ikke var gået rigtig op for os, at nu, var det nu. Nu skulle vi dæleme ud og lægge arm med det kære Atlanterhav. Første gang for vores 3. besætningsmedlem Nikoline og allerede 4. gang for mig!

Vi glæder os til at se, hvad de næste uger vil bringe. Vi ses på den anden side!